

zasedanje. Pri prvi obravnavi je bil obsojen na 5 let težke ječe 43letni delavec Fr. Jurjevec iz Boršta pri Brdu, ker je v nekem prepiru udaril s sekiro po glavi Janeza Urbanija, da je ta umrl. — Pri drugi obravnavi je bil obsojen na 4 leta težke ječe 19letni tesar Franc Sever iz Črnuč, ker je oropal nekega berača za 80 kr. — Dne 25 t. m. je bil obsojen na 8 let težke ječe 20letni hlapec Alojzij Jež iz Gradišča pri Vipavi, ker je dne 19. januarja t. l. zvečer na vasi z nožem sunil dva fanta v trebuh tako, da sta umrla. 19letni Janez Petrič, ki je bil obtožen kot sokrivec tega uboja, je bil oproščen. — Isti dan je bil obsojen na 6 let težke ječe neki 64letni Jernej Volf iz Lokev na Hrvaškem. Volf je bil že desetkrat kaznovan zaradi tatvine in je vse kazni presedel že 28 let po raznih ječah.

— **Velik požar** je uničil 14 poslopij na pepelnico popoldne v Dolenjih pri Jelšanah v ilirsko-bistriškem okraju. Ilirsko-bistriški in trnovski gasilci so prišli na lice požara in le tem se je zahvaliti, da ni pogorela cela vas.

— **Nova pošta** se odpre z dnem 1. marca t. l. v Trebelnem na Dolenjskem.

„Amerikanski Slovenec“ priobčuje v 7. št. naslednji dopis iz Londona od našega rojaka Aleksandra Tomana: John Bull (Anglija) je ravno zdaj obdan z homatijami in nevarnostmi, kakor še malo kedaj v zgodovini.

Pred par meseci je ponosni Albion poslal močno ladijno krdelo v „Zlati rog“, kakor se morski preliv pred Carigradom imenuje, da iztirja od sultana pravice tlačnim Armencem v mali Aziji. Skrivni nagon mu je pa le bil, si kolikor mogoče si turških deželâ v slučaju razpada tega cesarstva, prisvojiti. Kazal se je, kakor bi on mogel ukazovati ne le nasledniku Mohameda, ampak tudi vsi ostali Evropi. Druge vlade, poznajoče perfidnost Albionovo, so slutile njega pravi namen, zato se je angleška dobra volja, pomagati Armencem, omlačila in turški meč divja med tem nesrečnim narodom ravno tako, kakor poprej.

Ni še štiri tedne tega, ko je angleška vlada vkrcala 1500 vojakov, kateri so imeli nalogo, da vpokore ashanteeškega kralja Prempeh-ja in to radi preziranja neke zahteve angleškega guvernerja, kateri vlada angleški teritorij nahajajoč se v soseščini imenovanega afrikanskega kralja. Šest mesecev so poslanci tega kralja v Londonu čakali in prosili, da jih kolonijalni minister Chamberlain sprejme, naznanili so celemu svetu, da se njih kralj v zahteve angleške vlade uda — toda vse to ni pomagalo nič, angleški vladi ni bilo dosti in smrt in pogin so nesli med uboge ondodne divjake edino le v svrhu, da zadoste svoji deželohlepnosti in roparskemu nagibu.

V južni Ameriki, kjer so Angleži sosedje republike Venezuele, gledajo poželjivo čez svoje meje tja, kjer leži zakopana zlata ruda v Venezueli in leta in leta že skušajo na vse načine to svojo željo vresničiti. Pripravljali so se zadnji čas s silo orožja kratkim potom naskočiti zlate bogate kraje, pa Cleveland, predsednik Zjedinjenih držav je čvrsto in mogočno

zaklical John Bull: Stoj! Ni Američanom, ni nobeni evropskih vlad ni dovoljeno svoje že obstoječe tukajšnje kolonije povekšati. Predsednik Monroe je to načelo zapustil kot neprecenljivo svetinjo severo-amerškemu narodu in kdor se ne ravna po besedah tega načela, proti temu se bo vzdignil celi ameriški narod z orožjem v roki ter ga pognal nazaj čez morje“. Tako moško in čvrsto je govoril Cleveland angleški vladi nasproti; ameriški orel je zavrnil in ta vrisk je odmeval v vseh srcih ameriškega ljudstva. Kakor bomba je Clevelandovo poročilo padlo med angleško ljudstvo. Ljudje so strmeli, sapa jim je uhajala in popraševali so se: ali je to res! To mora biti le volilni „trick“, čas predsednikove volitve se bliža in Cleveland hoče zopet voljen biti ter se hoče na ta ceni način volilcem prikupiti. Tako so ugibali pa motili so se. Vsa poročila kažejo, da so Američani pripravljani „Monroe doctrino“, ako treba tudi z vojsko vzdržati. (Konec sledi.)

— **Poskušen rop v Brnu.** V prodajalnico prodajalke povojenega mesa Biowatky je prišlo te dni več našemljenih roparjev in so od nje zahtevali 500 gld. Ko je prodajalka klicala na pomoč, so se roparji ustrašili in zbežali.

— **Bogat posestnik obesil.** V Šopronju obesil se je jako bogat posestnik Lenk. Kaj je povod temu, se ne ve.

— **Umor.** V Nyireghyazi na Ogerskem sta premožnega posestnika Janeza Zampoboja umorila njegova žena in njegov devetnajstletni sin, ko je spal. Mater in sina so zaprli.

— **Mohamedansko mošejo** so otvorili v nedeljo v Gradcu za tamošnje vojake mohamedanske vere. Mošejo je blagoslovil vojaški Imam Hasin efendija Dogdovič in mu je asistiral Hodže Dantovič, kateri ostane kot vojaški mohamedanski duhovnik v Gradcu. Slavnosti se je udeležilo 300 mohamedanskih vojakov in vsi častniki tamošnjega bosenskega batalijona.

— **Rumena mrzlica.** Na potu v Brazilijo je na italijanski ladiji „Lombardia“ bila se pojavila rumena mrzlica. Ko je prišla v Rio de Janeiro, je bilo na ladiji 150 bolnikov, od katerih jih je 50 umrlo.

— **Novi denar.** Avstro-ogerska banka baje izda bankovce po 10kron. Džava pa misli dati kovati iz najfinejšega srebra srebričke po 5 kron.

— **Izsiljen rop.** Henrik Haas, trgovec z moko v Budimpešti je pred tremi leti razglasil, da mu je oropana prodajalnica. To naznanilo je bilo popolnoma izmišljeno, in je bilo za pretvezo, da je napovedal konkurz. Stvar se je pa izvedela in te dni so žida zaradi tega obsodili v 2 $\frac{1}{2}$ letno ječo.

— **Plaz** je razrušil neko vas blizu Trapecunta na Turškem. Blizu sto ljudij je mrtvih, več pa ranjenih.

— **Goreča vagona.** Na sv. Matije dan sta užgala se dva s slamo naložena vagona na železnici mej Tržcem in Nabrežino. Ko so osamili goreča vozova, je peljal prvi del vlaka v Nabrežino. Po drugi del je pa prišel pomočni stroj, ki ga je peljal nazaj v Tržič.

— **Zakopan zaklad.** Te dni je neki vrtnar v Nizzi, kopajoč na svojem vrtu, našel škrinjico, v kateri je bil 40.000 frankov vreden zaklad, namreč razne dragocenosti, katere so bile pred dvema letoma neki miss Whate ukradene.

— **Zvest blagajnik.** Blagajnik srbske državne blagajnice je pred nekaj dnevi izginil. Pri skontraciji se je konstatovalo, da manjka v blagajnici jeden milijon frankov. Najbolj žalosten bo vsled tega gotovo razkralj Milan.